

10. Facite me, mentes purissimæ, docilem Dei, ut discam justificationes ejus, et discussis tenebris, divinum lumen inserite menti meæ.

AD OMNES SANCTOS.

1. Felices Sancti, qui jam nostræ mortalitatis pelagus pertransistis, securi de vestra immarcessibili gloria, solliciti estote de mea multiplici miseria.
2. Date manus infirmo, cœlestis patriæ Cives, et erigite jacentem, ut convalescens de infirmitate fortis efficiat in bello.
3. Eripite me de aquis multis, et de limo profundis, fuis precibus ad eum, qui dominatur potestati maris.
4. Impetrate mihi fidem, et perseverantiam, servare Domino in timore, et servare mandata ejus.
5. Clamo ad vos, potentissimi protectores salutis meæ, mittite è patria felicitatis pauculas guttas pretiosissimi vini charitatis vestræ, quia aruit sicut testa virtus mea, et defecit præ siti anima mea.
6. Subvenite mihi misero peccatori, sedenti in tenebris, et umbra mortis, et solvite vincula captivitatis meæ.
7. Liberate me à tumultuantium affectionum turba, ut sedeam solitarius, et taceam, et audiam vocem Domini loquentis in silentio ad cor meum.
8. Elevate me ab hac sordida terra, ut mihi mundus crucifixus sit, et ego mundo.
9. Ad me respicite, gens illustrissima, et hæreditas summi Dei, adhuc peregrinantem in hoc exilio, et mittite de Cœlo opem et consolationem.
10. Circumdate me gaudentem, et exultantem de

vestra beatitudine, et gratiam impetrate virtutes vestras imitandi, ut vestris adjutus suffragiis particeps fiam vestri gaudii et coronæ.

Hæc in exemplum, plura suggerent usus et affectus. Sunt autem quatuor capita, ac veluti fontes uberrimi, è quibus aspirationes ad omnes et singulos æterni regni proceres peti possunt. Primò quidem ex titulis honoris, dignitatis, perfectionis et diversarum virtutum, quæ in illis elucent. Secundo, ex perceptis beneficiis, pro illis gratias agendo. Tertio, invocando illos, ut propitientur peccatis nostris, eorumque remissionem nobis obtineant. Quarto, multiplicem miseriam nostram, et innumerabiles necessitates proponendo, ut à malis omnibus erui, cunctisque bonis imbui, ipsorum meritis et precibus mereamur.

CAPUT XVI.

ASPIRATIONES EX NOMINIBUS DEI, EJUSQUE ATTRIBUTIS, ET PERFECTIONIBUS.

Qui magnâ mentis adeptâ puritate ad unionem cum Deo aspirare jam digni sunt, præter affectus, quos pro perfectis supra descripsimus, alios elicere possunt ex divinorum attributorum contemplatione. Ad hos enim pertinent Dei verba per os Prophetæ, dicentis : *Vacate, et videte quoniam ego sum Deus* (1). *Vacate*, inquit, ab inutilibus cogitationi-

(1) Ps., XLV, 11.

bus, ab affectibus, et desideriis terrenis; et videte oculo fidei ac contemplationis, quoniam ego sum Deus omnipotens, immensus, infinitus. Rectè Sapiens: *Nosse enim te, Deus, consummata justitia est: et scire...virtutem tuam, radix est immortalitatis*(1). Si tamen ad cognitionem accedat amor; parum enim prodesset nuda Dei speculatio, nisi simul voluntas ad eum assurgeret piis affectibus, et motibus anagogicis. Id qualiter fieri debeat, sequentibus aspirationibus breviter indicabo, ut, qui Theologicâ Dei notitiâ imbuti sunt, dicant cum Apostolo: Conversatio nostra in Cœlis est (2).

DECAS I.

1. Aperi, Domine, oculos animæ meæ, ut non contenti aspectu rerum temporalium, quas percipiunt sensus, ascendant ad æterna contemplanda, quæ non videntur, teque aspiciant Deum invisibilem, qui es in omnibus, et super omnia.

2. Deus immensæ majestatis, verè mirabilis facta est scientia tua ex me; omnia tamen ossa mea, omnia membra, sensus, et potentiæ dicunt, quia tu es Deus, et non alius similis tibi. Tu es meum esse, et mea vita, et gaudeo, quia te plusquam me diligere debeo.

3. O si omnia membra mea, omnes sensus, et fibræ verterentur in linguas, ut hoc prædicarent toti mundo, quia tu solus es, qui es, ac propterea omnes gentes te laudarent, et glorificarent! O si te omnes agnoscerent, et diligerent plusquam vitam

(1) Sap., xv, 3. — (2) Phillip., iii, 20.

suam, quia in te omnes vivunt, moventur, et sunt.

4. O pelagus omnis essentiæ, et existentiae, tu es ipsummet esse omne esse continens: à te omnia pendent et effluunt, et in te refluunt, et eatenus sunt, quatenus aliquid tui esse participant. Me igitur despiciam, et omnia quæ non sunt: te autem amabo, et tibi adhærebo, qui solus es.

5. Deus perfectissime, et causa omnium entium, perfice gratia tua esse, quod mihi dedisti, ut perfectam sit, sicut et tuum perfectum est; quia ex me ipso nihil sum.

6. O substantia simplicissima, quæ omnia es, quàm intimè te diligere, et super omnia æstimare debeo! Tu nihil de temporibus, nihil de locis, nihil de rebus trahis. Non partibus constas, ut corpus: non affectibus distas, ut anima: non formis substas, ut omne quod factum est. Fac me æmulari simplicitatem tuam, ut in omnibus simplex et purus sim, te solum quærens et desiderans.

7. Tu solus impeccabilis es, tu solus habes immortalitatem. Per hanc te oro, ut moriar morte justorum, et à morte peccati semper eripiar.

8. Clarifica, Domine, mentem meam, ut cognoscam illud esse, quod tu habes per tuam essentiam; et illud non esse, quod ego habeo ex meipso; ut suprâ duplicem hanc cognitionem, tanquam suprâ duplicem polum, moveatur rota vitæ meæ, donec ad te perveniam.

9. Quàm immensa et incomprehensibilis est perfectio tua, Domine, cui nihil deest, et à quo omnia perfectionem accipiunt! Sim et ego perfectus, sicut et tu perfectus es. Operare in me quod jussisti,

et fac me ita perfectum, ut nihil mihi desit.

10. Deus meus et omnia, principium meum, et finis ultimus, tu es mihi omnia quæ concupiscere possum: tu meæ divitiæ, meæ delitiæ, mei honores, et dignitates, ac thesauri infiniti: in te solo omnia habeo, omnia autem sine te nihil sunt mihi. Quando veniam ad te, ut in te omnia habeam?

DECAS II.

1. Illumina intellectum meum, perfectissime Deus, ut in creaturis omnibus te respiciam earum creatorem, à quo illæ suam perfectionem accipiunt. Purifica affectum, ut in omnibus te amem, et quæram, qui es bonum et finis omnium.

2. O dilecte cordis mei, si ita me oblectat pulchritudo, et perfectio creaturarum, cur non potius pulchritudo, et perfectio tua, à qua illæ processerunt? Diligam te præ omnibus, qui omnium pulchritudinem et perfectionem excedis in infinitum, nec illas diligam, nisi in te, et propter te.

3. Tu solus, Domine, nullum terminum habes: omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram te. Tuam igitur infinitatem adoro, et absque ullo termino te amare desidero.

4. Deus immense, qui excelsior cælo es, profundior inferno, longior terra, latior mari; qui omnia replens, omnia continens, omnia penetras, clarifica internos oculos meos, ut certius te videam, quàm si te viderem oculo externo et corporeo.

5. Rex superne, qui in toto tuo regno ita es per essentiam, ut totus assistas cuilibet parti; concede

mihi, ut totus coram te sim, tibi que serviam ex toto corde, ex tota mente, ex tota virtute.

6. Domine Deus, qui in omni loco contemplaris bonos et malos; acue fidem meam, ut cum solus sum, me solum non esse considerem, teque præsentem attendens, nihil faciam tua præsentia indignum.

7. Deus meus, qui realiter intrâ me es, magis intimus mihi, quàm sim ego mihi ipsi; perface in me hanc conjunctionem, quam mecum habes, addens perfectissimam unionem gratiæ, et charitatis tuæ, ut unus tecum spiritus efficiar in æternum.

8. Deus immutabilis, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio, fac me immutabiliter tibi adhærere, ut, sicut tu idem ipse es, et anni tui non deficient, ita ego à via rectitudinis nunquam deficiam, et in amore tuo semper idem perseverem.

9. Æterne Deus, principio carens et fine, fac me despiciere temporalia, quæ caduca sunt et transitoria, et diligere æterna, quæ semper tecum perdurabunt.

10. Omnes dii gentium dæmonia; tu autem, Domine, solus es Deus, et non est alius præter te. Propugna causam tuam, et destrue multitudinem idolorum, ut omnes homines in te unum sint, teque uno ore laudent, et glorificent. Da etiam mihi illud unum, quod solum est necessarium.

DECAS III.

1. Deus invisibilis, quando te videbo, non per speculum, et in ænigmate, sed facie ad faciem? O si te cognoscerem, sicut à te cognitus sum, ut, sicut

tu me amas, ita te amarem! sed quia cognitio obscura et brevis est, te amabo quantum possum, donec te videam sicut desidero.

2. Incomprehensibilis et ineffabilis Deus, gaudeo quod ipsi supremi spiritus in tuo conspectu quasi cæci sint: vincis enim omnem scientiam illorum, nec ulla creatura te nominare, sicuti es, aut comprehendere potest. Utinam saltem vires omnes intendam, et applicem ad te diligendum, quandoquidem ad te comprehendendum non sufficio.

3. Deus vivens et verus, prima et summa veritas, verax in sermonibus tuis, et fidelis in promissionibus: da mihi, obsecro, veritatem amare, in veritate ambulare, in te sperare et credere, et omnem hypocrisim ac duplicitatem detestari.

4. Sancte Sanctorum, Deus, exemplar et finis totius sanctitatis, fateor me nullam sanctitatem habere posse, nisi tu dederis; nec in ea persistere, nisi tu conservaveris. Funda me in hac profundâ humilitate, ut dignus sim ascendere ad altissimam sanctitatem.

5. O summa, suprema, et essentialis bonitas, Deus meus, quam pœnitet me, quod te derelicto fonte omnium bonorum, ad bona fucata et apparentia me converterim! Mirifica voluntatem meam, ut te unicum et summum bonum quæram et diligam.

6. Da mihi, ô summa bonitas, summum amorem mihi possibilem, ut toto illo te summè amabilem amem. Deberem sanè infinito amore te prosequi, qui infinitè bonus es; sed quia incapax infiniti amoris sum, opto saltem te amare summo conatu mihi possibili.

7. Totus mihi es amabilis, Dilecte mi, quia totum est bonum, quicquid est in te. Utinam sic tibi amabile esset quicquid est in me. Aufer ab anima mea omne genus culpæ et maculæ, ut tota sit pulchra in oculis tuis, et amabilis cordi tuo.

8. Ne permittas, bonitas infinita, ullum esse hominem, qui te non amet: aperi oculos odientium te; si enim viva fide te cognoscerent, nunquam odissent.

9. Mirabilis es, Domine, in te ipso, mirabilis in operibus tuis, mirabilis in Sanctis tuis: Tu facis mirabilia magna solus. Te igitur intellectus meus rerum novarum et mirabilium indagator semper consideret, reliqua omnia tanquam vilia et communia rejiciat.

10. Cor meum et caro mea exultaverunt in Deum vivum: licet enim horrendum sit, incidere in manus tuas, tamen es Deus vivens, et vita, ad misericordiam.

DECAS IV.

1. Deus scientiarum, et totius sapientiæ fons, qui omnia nôsti, et nihil est absconditum ab oculis tuis: ecce colloco me in infimo loco mei nihili, et meæ omnimodæ ignorantie; precorque humiliter, ut tribuas mihi nôsse te ipsum, et voluntatem tuam, et hæc cognitio sufficit mihi, adjuvante me gratia tua, ut te cognitum diligam, et faciam quod à me requiris.

2. Domine discretor cogitationum et intentionum cordis, in cujus conspectu nulla est creatura invisibilis, utinam noscas me ex nomine, ut me cogni-

tum, et tuæ providentiæ subjectum sciens, omnem mei curam et sollicitudinem in te projiciam.

3. O altitudo divitiarum sapientiæ et scientiæ Dei, quàm incomprehensibilia sunt judicia tua, et investigabiles viæ tuæ! Incerta et occulta hujus admirabilis sapientiæ veneror, et adoro, ejusque justissimæ dispositioni me prorsus committo.

4. Emitte, Domine, sapientiam tuam à sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit, et mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore: præcedat illa omnia opera mea, comitetur me in omnibus quæ fecero, ac eò deducat, ubi clarè te videam.

5. Rerum omnium summe Artifex Deus, qui omnia disposuisti in numero, pondere et mensura, juxta exemplar in mente tua præexistens; fac me ita perfectum, ut ideam veræ perfectionis in te existentem, quantum fieri potest, imiter, et exprimam in me ipso.

6. Lux beatissima Deus, et lumen cordium, qui lucem habitas inaccessibilem, et illuminas omnem hominem venientem in hunc mundum, emitte lucem tuam à montibus æternis, et splendoribus Sanctorum illumina cor meum, ut verbo et exemplo cunctis præluceam.

7. Deus, qui revelas abscondita, et vides in tenebris constituta, da mihi abyssum judiciorum tuorum timere et venerari, tuamque voluntatem in præceptis et consiliis tuis revelatam semper agnoscere, et strenuè perficere; cætera verò, quæ ad me non pertinent, nequaquam perscrutari.

8. Ostende mihi, Deus, magnitudinem amoris

tui, ut eo cognito vehementer admirer, et secundum parvitatem meam tantæ dignationi vicem rependam.

9. Gratias tibi ago, Amantissime Deus, quia ab æterno dilexisti me, et ex mera gratia tua voluisti ut essem, et talis essem. Fateor impossibile esse, ut eo modo te diligam, quo tu me: possum enim bene tibi velle, sed non aliquid dare tibi, quo tu careas. Do nihilominus tibi, quod ipse mihi largitus es, serviens tibi et pro omnibus gratias agens: quod verò tibi dare nequeo, debeo proximis meis, amore tui.

10. Quàm admirabilis est amor tuus erga hominem, Deus meus, propter quem tot creaturas in sua natura perfectas condidisti! O si tot haberem corda, quot illæ sunt, ut illis omnibus earum nomine te diligerem et glorificarem, reddens tibi debitum quod illæ nequeunt; et cujus ego illarum causâ debitor sum.

DECAS V.

1. Amator sempiternæ, qui nunquam cessas amare, et cum amore operari, nam si cessares, omnia desinerent esse; concede mihi, ut nunquam cessem te amare, aut propter amorem tuum operari, si enim charitatem non habuero, nihil sum.

2. Diligam te toto corde, Deus meus, et omnem amorem meum in te uno collocabo, quia tu Pater meus es, tu frater, tu sponsus, tu amicus, et benefactor in æternum.

3. Dulcissime Deus, amabilis super omnia quæ

cogitari possunt; magnum fuit beneficium, quòd me ad imaginem et similitudinem tuam condideris; sed infinita charitas tua adhuc me voluit ad altiorum similitudinem elevare per gratiam et charitatem, ut non solum servus, sed amicus tuus essem. Utinam hæc amicitia ex parte meâ perfecta sit, sicut ex tuâ est perfectissima.

4. Utinam semper te dilexissem, superoptime Deus, ex quo sum homo, quia tu me dilexisti ex quo es Deus. Ne differas, anima mea; Deum diligere, ama Amorem ab æterno te amantem.

5. Quàm immensa est charitas tua, æterne Deus, qui solem tuum oriri facis super bonos et malos! Occlude, si fieri potest, januas inferni, ut nemo eò descendat, ubi omnes te oderunt: aperi portas cœli, ut omnes eò conscendant, ubi omnes te diligunt.

6. O altitudo bonitatis Dei, ô amor ineffabilis, qui, ut perfectam cum homine amicitiam contraheres, illum ad Dei æqualitatem sublimasti! Quas tibi referam gratias pro tam eximio beneficio? Laudet te ipsamet charitas tua, et benedicant opera, quæ ab illâ proveniunt.

7. Exulto, Domine, cum lego in scripturis tuis, quia tu charitas es. Quid enim dulcius, quid lætius audiri potest? Da igitur mihi te ipsum, da charitatem tuam. Diligam te, sicut vis diligere, et da quòd jubes, ut implere possim quod desideras.

8. Deus fortis, et Zelotes, æmulator, qui ob nimium erga me amorem zelus zelaris, ne amorem tibi debitum alteri tribuam: accendatur velut ignis zelus tuus, nec me unquam permittas ab amore tuo declinare.

9. Amator ardentissime, cujus amor transit in zelum, comedat me zelus gloriæ tuæ, et ad eam propagandam semper impellat.

10. Deus auctor pacis et amator, aufer à zelo meo omnem perturbationem, ut similis sit zelo tuo, pacificus, discretus, secundum scientiam. Tu es enim princeps pacis, et Ecclesiam tuam fundasti in pulchritudine pacis: omnia in pace et tranquillitate disponis, et factus est in pace locus tuus.

DECAS VI.

1. Miserator, misericors Domine, longanimis et multum misericors, cui proprium est misereri semper et parcere; mirifica super me misericordiam tuam, et secundum multitudinem miserationum tuarum dele omnes iniquitates meas.

2. Præveniat me misericordia tua, Domine, et subsequatur omnibus diebus vitæ meæ, ut liber sim ab omni miseria animæ et corporis. Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam, et cantabo in æternum, quia tu es Deus vita mea, et misericordia mea.

3. Justus es, Domine, et rectum iudicium tuum; justitia plena est dextera tua. Millies pro hæc te laudo, precorque ut non intres in iudicium cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

4. Justissime Iudex, qui scrutaris Jerusalem in lucernis, et iudicas æquitatem, vide si via iniquitatis in me est, et deduc me in viam æternam. Ulciscere hinc in omnes adventiones meas ut parcas in æternitate. Libera me nunc ab omni pec-

cato, ut in iudicio tuo ab ultione liber evadam.

5. Fortissime Deus, in quo omnia, et sine quo nihil possum, vide infirmitatem meam, et laborem meum, et robora me virtute tua, ut meipsum vincam, et omnia quæ virtuti adversantur.

6. Scio, Domine, quia tu es Deus clemens et benignus, et infinitæ patientiæ, qui dissimulas peccata hominum propter pœnitentiam : suscipe me itaque revertentem ad te, et præsta, ut patientiâ tuâ non abutar.

7. Verè tu, Domine, suavis et mitis es, et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te : quare precor, ut corripas me in mansuetudine, et suavitate tua, non autem in furore tuo ; ne fortè ad nihilum redigas me.

8. Magnus es Domine, et laudabilis nimis, terribilis super omnes Deos : benedicant te omnia opera tua, cœlum et terra, et quidquid in eis continetur.

9. Quidquid eveniat mihi, Domine, semper laus tua erit in ore meo. Linguâ autem deficiente, omnis respiratio mea sit laudis tuæ significatio. Corpore verò extincto, et in pulverem redacto, laudes tibi infinitas dicant minutissima quæque pulveris grana usque ad extremum iudicii diem.

10. Universa propter temetipsum operatus es, Domine, tu finis omnium rerum, et non est alius ultimus finis præter te. Verè fecisti nos ad te, et inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te : Tu es civitas, ad quam tendimus : tu portus, ad quem navigamus ; tu magnes cordis nostri. Trahe nos igitur ad te ab hoc durissimo exilio, ab hoc mari procelloso.

DECAS VII.

1. Terribilis es, Domine, et magnus vehementer, et mirabilis potentia tua ; fecisti enim omnia, quæ voluisti in cœlo et in terra, quia subest tibi cum volueris posse : imò plura infinities facere potes, quàm vel cogitatione ego assequi valeam. Robora impotentiam meam omnipotentiam tuâ, quia sine te nihil facere possum, et tu omnia operaris in me.

2. Deus liberalissime, gratias ago tibi ob tot insignia opera tuæ infinitæ liberalitatis : concede ut sim liberalis in reddendo tibi quod à te accipio.

3. Offero tibi cor meum, suscipe illud, Domine, quia melius et securius apud te erit, quàm apud me.

4. O Deus omnipotens, qui totam terræ molem appendis, nulli rei extrâ innixus, oro ut mihi nihilum meum verè agnoscenti, tu solus mea sis firmittas, et in te segura sit virtus mea.

5. Benignissime Pater, cujus providentia in sui dispositione non fallitur, dirige omnes actiones meas in finem à te destinatum, quia in manibus tuis sortes meæ, et iis me totaliter committo.

6. Amantissime creator, qui admirandâ providentiâ singulis prospicis creaturis, et mihi ab æterno bona præparasti, quibus nunc fruor ; fac me ita transire per bona temporalia, ut non amittam æterna.

7. Respexisti me, Deus, ante mundi constitutionem, et dilexisti me, antequam quidquam boni vel mali facerem, et ex mera tua bonitate elegisti me

in Christo, ut essem sanctus et immaculatus. Et nunc, Domine, gratias ago, pro tam insigni beneficio, precorque, ut des mihi per bona opera certam facere vocationem meam.

8. Manus tuæ, Domine, fecerunt me, et plasaverunt me: da mihi intellectum, ut discam mandata tua. Et sicut esse quod habeo dedisti mihi, ita etiam da perfectionem, qua careo, ut opus tuum sit omni ex parte perfectum.

9. O sapientia Divina, quæ ex ore Altissimi prodiisti, primogenita ante omnem creaturam, quæ effecisti in cœlis, ut oriretur lumen indeficiens, largire mihi partem aliquam tuæ lucis, quæ indeficiens in me permaneat.

10. Æterna Sapientia, cujus delitiæ creare filios hominum, et esse cum illis; quandoquidem me creasti conversationis tuæ et boni infiniti capacem ne vacuum esse permittas hanc in me capacitatem, sed age mecum familiariter, et imple me teipsâ, quia tu sola sufficis mihi.

DECAS VIII.

1. Pater misericordiarum, qui Electos tuos prædestinasti conformes fieri Imagini Filii tui, ita me illi conforma in sanctitate, ut, cum apparuerit, ei similis sim in gloria.

2. Benefactor immense, dator et conservator omnium bonorum, qui omnia quæ fecisti continuatâ quâdam creatione conservas, et ad omnes actiones nostras semper concurris; conserva me, quoniam in te speravi, et fac me semper operari, quod tibi

placet, ut concursus tuus in meum commodum semper cedat, et ad majorem tui gloriam.

3. Rege me, Domine, et gubernâ me: ne quæso ego me ipsum regam, nec me gubernet mundus, aut caro: tu enim sollicitus es de me, meique curam sapientissimè geris, ac si ego solus essem in mundo, qui tamen omnium sum miserrimus.

4. Submitto me, Domine, providentiæ et dispositioni tuæ in tempore, et in æternitate: in te pro jicio omnem sollicitudinem meam; quia non derelinquis diligentes te: et si quæsiero regnum Dei et justitiam ejus, cætera omnia adjicientur mihi.

5. Gratias tibi ago, bonum infinitum, quia ex malis nostris bona deducis, et permittis nostram miseriam, ut magis emineat misericordia tua: Ostende, quæso, in me hujusmodi providentiam, ut omnia mala mihi cooperentur in bonum.

6. O suavissima Dei providentia, quid amplius facere potuisti? Sic nimirum dilexisti mundum, ut Filium tuum Unigenitum dares: Filium inquam tuum, ut servum redimeres, tradidisti. Applica nunc mihi tam copiosæ redemptionis fructus, ut per gratiam tuam redemptus, te fruar semper in gloriâ.

7. Esto mihi, dulcissime Jesu, sapientia, justitia, sanctificatio, et redemptio, applicans mihi efficaciter pretium sanguinis tui, quem pro omnibus effudisti.

8. Tibi gratias ago, Amantissime Pater, quia me vocasti vocatione tua sancta ad fidem tuam, et statim natum per Baptismum regenerasti, à te autem aversum miris modis ad te pertraxisti, et gratiâ tuâ justificasti. Nisi enim tua inspiratio me præ-

venisset immeritum, jam meritis pro sceleribus pœnis afficerer.

9. Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra! Mirabilis enim fuisti in creatione, mirabilis in redemptione, sed multo mirabilior in convivio, quod parasti nobis in dulcedine tua, in quo anima nostra Redemptoris nostri carnem manducat, et sanguinem bibit. Utinam mihi liceat hâc salutari mensâ refecto, dicere cum Apostolo: Vivô ego, jam non ego, vivit verò in me Christus.

10. Pastor supreme, salva me ex ore leonum, et luporum infernalium, quia parasti in conspectu meo hanc mensam cœlestem, adversus eos qui tribulant me.

DECAS IX.

1. O Fons bonitatis, Deus animæ meæ, quis sum ego, et quæ domus mea, ut me vocare dignatus sis ad hunc sublimem statum Religionis? Nam cum essem in sæculo, sicut unus ex multis, claudicans in duas partes, intonuisti de cœlo, et dedisti vocem tuam, vocem magnam et efficacem, qua de mundi deserto eduxisti me, et in paradisum transtulisti.

2. Gratias tibi, Magister supreme, ago, quòd me in discipulum tuum elegeris in hâc scholâ perfectionis, multis aliis relictis, qui me digniores erant. Da mihi sequi vestigia tua, et quod docuisti semper implere.

3. Adveniat regnum tuum, Rex sempiternæ, regnum æternum, quod præparasti diligentibus te: Ostende mihi bona, quæ promisisti, et ita me ex-

cita ad illa procuranda, ut ea tandem obtineam.

4. Quàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! Concupiscit, et præ magnitudine desiderii deficit anima mea, dum cogitat de atriis tuis. O quâdo veniam, ut in eis habitem, et tanta fruar pulchritudine?

5. Multa scio de te, Domine, sed nescio quid dicam. Quidquid enim dixero, quidquid cogitavero, finitum est; tu autem immensus es, et incomprehensibilis, et magnitudinis tuæ non est finis.

6. Deus infinite, qui es Trinus in personis, sed Unus in essentia; et ita divinitatem communicas, ut Unitas non lædatur; comunica mihi copiosam gratiam, ut sim tecum unus charitate perfecta.

7. Sancte Sanctorum, Deus spirituum, et cunctæ carnis, à cujus conspectu tremit cœlum et terra, omni qua valeo virtute te benedico, quia per Ecclesiæ tuæ sanctæ documenta in fide tua confirmasti me.

8. Te invoco, Beata Trinitas, ut venias in me, et templum dignum gloriæ tuæ efficias me. Perfice me Deus, qui plasmasti me, usque ad plenam formam imaginis, et similitudinis tuæ, ad quam fecisti me.

9. Deus immense, à quo omnia, per quem omnia, in quo omnia facta sunt, custodi me opus manuum tuarum in te sperantem, et in tua solummodo misericordia confidentem.

10. Domine, qui dixisti: Non videbit me homo, et vivet, Moriar ut te videam. Hæc est enim vita æterna, ut te Patrem, Filium et Spiritum sanctum, unum, verum, et solum Deum cognoscam, et amem in sæcula sæculorum.

DECAS X.

1. Pater immensæ majestatis, principium absque principio, qui à nullo procedis, gaudeo quòd intrà te ipsum Verbum tuum æternum concipias, Filiumque generes ad eò tibi similem, ut sit unum et idem tecum.

2. Pater cœlestis, à quo omnis Paternitas in cœlo, et in terra nominatur, obsecro te per Filium tuum Unigenitum, in quo tantoperè delectaris, ut multos alios gignas filios per gratiam adoptionis, ut Paternitas tua ubique dilatetur, et resplendeat.

3. Pater ingenite, innascibilis, improducibilis, fons Deitatis, ac totius entitatis origo, sanctifica me in veritate, ut qui à te processi, in te perpetuò maneam, nec unquam mens mea à te avertatur.

4. Fili Dei Unigenite, qui æterna generatione à Patre procedis, ipsi coæquali, et consubstantialis, fac me pro modulo meo hujus similitudinis et æqualitatis aliqua ex parte participem.

5. Fili Dei, Deus de Deo, lumen de lumine, sapientia increata, candor lucis æternæ, fac me filium lucis in hac vita, ut in æterna, lumine gloriæ illustratus, videam te gloriosum et benedictum in sæcula.

6. Splendor paternæ gloriæ, et figura substantiæ ejus, qui summè dilectus à Patre, ipsumque Patrem summè diligens, simul cum ipso unicâ spiratione producis Spiritum sanctum; emitte lucem tuam, et veritatem tuam, ut splendoribus tuis illustratus cognoscam te, et diligam, sicut tu diligis Patrem, et eum perfectè cognoscis.

7. Sancte Spiritus, consolator dulcissime, donum Altissimi, et unctio Electorum, da mihi teipsum donum infinitum, ut et ego spiritus sim sicut es tu, omnis terrenæ contagionis expers; et sanctus sicut tu, currens inoffenso pede viam mandatorum tuorum.

8. Spiritus Patris, à quo accipis divinitatem, et omnipotentiam: Spiritus Filii, à quo accipis eisdem sapientiam: Spiritus utriusque, à quibus accipis infinitum amorem, quo se mutuo amant; illabere menti meæ, et fac concordiam in affectibus meis, ut conjungar tibi in uno spiritu, et totus convertar in spiritum amoris.

9. Sanctissime Spiritus, et amor suavissime, charitas essentialis, et totius charitatis principium, bonitas æterna, à quâ omnia bona in nos descendunt; inflamma voluntatem meam ferventissimo tui amore, et adstringe me tibi, ac Patri, et Filio; ut nec intellectu, nec affectu à vobis divellar.

10. Sancta et adoranda Trinitas, Deus meus, et omne bonum meum, da teipsum mihi, et sufficit mihi. Quid enim ei sufficet, cui tu non sufficis?

CAPUT XVII.

VITAM CHRISTI ESSE FONTEM OMNIUM BONORUM, QUOMODO
EX EA PII AFFECTUS ELICIANTUR.

Prolixi voluminis opus foret bona omnia commemorare, quæ ex vita Christi, velut ex fonte uberrimo et nunquam deficiente, scaturiunt, et perenniter